

Etableringen af postbehandlingscentre skaber mulighed for den koncentration af forsendelsesbehandlingen, der er en forudsætning for effektiv og rationel udnyttelse af de avancerede mekaniske postbehandlingsanlæg, der er udviklet i de senere år, og som påregnes videreudviklet til fuldautomatisk postbehandling ved hjælp af direkte optisk læsning af adresse angivelserne.

Den fulde netto nytte af centraliseringen vil imidlertid først opnås, når et landsdækkende net af centre er etableret, hvorved der åbnes mulighed for en forenkling også af postbefordringen mellem landsdelene.

Etableringen af postbehandlingscentre vil ud over en forudsat reduktion i totalomkostningerne indebære en række fordele bl.a. i henseende til reduktion af det fysisk krævende arbejde samt formindsket behov for postfaglig uddannelse af personalet. Endvidere lægges der vægt på de forbedrede muligheder for en løbende totalstyring af sortere- og transportvirksomheden.

Det i meget korte træk belyste umiddelbare behov for investeringer inden for postsektoren fordeler sig for hele perioden 1977-78 til 1980-81 procentvis således:

Bygninger 62 pct., sortere- og transportanlæg 15 pct., transportmidler 17 pct., areal- og bygningserhvervelser 3 pct., samt øvrige investeringsområder 3 pct.

Telesektoren.

Televirksomheden varetages efter følgende overordnede målsætninger:

— Alle skal — uanset placering af bopæl eller erhvervssted — have adgang til udnyttelse af telekommunikation, enten i form af abonnement på telefaciliteter eller gennem offentligt tilgængelige anlæg. Herudover kan der under fornøden styring og kontrol gives adgang til udnyttelse af radiokommunikation til rimeligt motiverede formål, som ikke tilgodeses af offentlige systemer.

— Teletrafikken skal afvikles uden generende ventetid eller afvisning og med en i øvrigt tilfredsstillende kvalitet.

Telesektoren har i høj grad udnyttet den tekniske udvikling til automatisering af virksomheden, og personaleforbruget pr. frembragt enhed er fortsat faldende. En betydelig del af telesektorens investeringer vil medgå til udvidelse af anlæggene i takt med efterspørgslen; desuden må udslidt og forældet materiel udskiftes, og endelig må der forudses investeringer ved ændring og forbedring af tjenester, hvor der foreligger et dokumenteret behov, f.eks. den stærkt voksende dateltjeneste.

De automatiske telesystemer har som økonomisk, teknisk og servicemæssig forudsætning, at de dimensioneres og løbende udbygges således, at de kan bære brugernes trafik med en begrænset afvisning. Brugeren kan ikke „stå i kø“ for at komme til, hvis systemet er fuldt belagt, men må begynde forfra med nye opkaldsforsøg. Hvis der i et system af denne art opstår et misforhold mellem de af abonnenterne forsøgte opkald og systemets kapacitet, vil systemets fremkommelighed falde relativt brat og med en selvforstærkende tendens, som kan resultere i total blokade i den ellers trafikstærke tid.

Telesystemernes integrerede karakter medfører en lang række bindinger med hensyn til fastsættelse af tekniske og servicemæssige normer og standards på såvel nationalt som internationalt niveau.

Post- og telegrafvæsenets forpligtelse til at fremføre den af telefonselskabernes abonnenter frembragte rigstelefontrafik mellem selskabernes koncessionsområder og til og fra udlandet nødvendiggør et tæt samarbejde med deraf følgende gensidig afhængighed i dispositioner hos telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenet. Som eksempel kan nævnes, at størstedelen af landets kombinerede rigs- og mellembyscentraler ejes og drives som fællesanlæg, hvilket medfører, at der må være samme serviceniveau for selskabernes og post- og telegrafvæsenets trafik.

Post- og telegrafvæsenet indgår endvidere som partner i en række internationale kabel- og satellitprojekter. For sådanne projekter vil udbygnings- og investeringstakten normalt være baseret på aftaler mellem de involverede teleadministrationer.

På abonnentområdet anses det for væsentligt, at der i statstelefonområderne i Sønder-